

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 7. maja.

Izmej vseh predlog, o katerih bode državnemu zboru posvetovati se, je ona o dogovoru vlade s Ferdinandovo severno železnico največje važnosti in gotovo najznamenitejša narodno-gospodarska predloga sploh, kar jih je vlada stavila v teku zadnjih let. Mi smo se že parkrat bavili s perečim vprašanjem severne železnice, ne bode pa odveč, ako se še jedenkrat pečamo s tem predmetom, posebno pa z znamenito sejo železničnega odseka v 5. dan t. m., v katerej se je obravnavalo to vprašanje.

Ta odsekova seja znamenita je za tega delj, ker, da si sti v odseku zastopani večina in manjina državnega zbora, vendar nihče ni zagovarjal dogovora oziroma pogodbe s severno železnico, niti sam trgovski minister baron Pino ne, od katerega bi se smelo v prvi vrsti pričakovati, da bode za svoj stvor imel nekoliko toplih, ali vsaj opravičevalnih besed. Druzi ministrov pa ni bilo niti jednega, kar bi se smelo tolmačiti v tem zmislu, da jim osoda predležeče pogodbe ni posebno k srcu prirastla, da se ne misli od nobene strani staviti portfeljnega vprašanja, bode li predloga vsprejeta, ali pa zavrnena.

Iz navedenega sme se zaključevati, da omenjena predloga ni državi na korist, da je možno dobiti boljših pogojev in to kljub razpeljavam naših „lepopiscev“, ki se v tem vprašanju kažejo bolj vladne nego ministri sami.

Navedena seja železničnega odseka pa je znamenita tudi zaradi tega, ker se v nobenem vprašanju ni kazalo toliko soglasje mej levico in desnico, kakor ravno v tem. Počenši z drom. Herbstom, ki je poudarjal, da podjetje severne železnice nima nikake pravice za obnovljenje privilegija, odnosno za podelitev koncesije, in drom. Riegrom, ki se je strinjal gledé pravnega vprašanja s predgovornikom in naglašal, da se predložena pogodba vsprejeti ne more, so vsi poslanci v svojih govorih postavili se na stališče Herbst in Riegra, vsi so se odločno izjavili, da se ta predloga v interesu države vsprejeti ne sme.

Stvarno najboljši bil je govor poslanca Richter-ja, ki je rekel mej drugim, da najvažnejši narodno-gospodarski in strateški oziri zahtevajo ab-

solutno podržavljenje severne železnice. Kar se tiče finančialne strani, je težko navajati gotove številke, a on meni, da najnižja vsota bilo bi onih 106 milijonov, katere je severna železnica sama postavila v svojo bilanco; najvišja vsota pa bi bilo onih 130 do 140 milijonov, katerih treba po mnenji strokovnjakov za zgradbo in opravo take železnice. Če se vzame, da bi bremena, katera prevzame država s podržavljenjem, znašala 150 milijonov, se pa more tudi misliti, da nesó dotične proge po 15 milijonov na leto. Polovica teh dohodkov zadostuje, da se v 80 letih amortizuje uporabljeni kapital, tako da bi državi skozi 80 let ostajalo po 7½ milijona čistega dohodka na leto. Ta dohodek pa bi se kot darilo prepustil, ko bi se vsprejela predležeča pogodba. Govornik navaja celo vrsto še drugih jako tehtnih razlogov in pravi naposled, naj se dragi čas ne trati s to predlogo, temveč o njej preide na dnevni red, kajti jedino podržavljenje je prava in hasnovita rešitev tega vprašanja.

Izmej slovenskih poslancev govoril je v železničnem odseku dr. Tonkli rekoč, da predloga ni niti v interesu države, niti narodov, da sploh ni taka, da bi se o njej razpravljajo. Vse koristi so na strani severne železnice. On ni brezpogojno za podržavljenje, ker meni, da bi se potem nove koncesije dovolj koristi dosegla.

Po teh govorih in soglasnih izjavah v železničnem odseku je osoda omenjene predloge že gotova. V sešanjeh obliki ne bode potrjena, marveč z veliko večino zavrnjena. In to je dobro, kajti bodi konečni rezultat ta, da se vsprejme v novejši obliki, ali da prodre podržavljenje, v vsakem slučaju bode za koristi države in davkoplačevalcev boljše skrbjeno.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

III. G. Franjo Ks. Souvan poroča o dopisu c. kr. finančnega vodstva za Kranjsko, katero je zbornici poslalo slovenski obrazec meničnega blanketeta, vabeč zbornico, naj bi se izjavila o obrazci in odgovorila na vprašanje, je li izdavanje slovenskih meničnih blanketov priporočljivo. Odsek, prenarativši v nekoliko tekst na predloženem obrazci, izreka željo, naj bi se ta prenaradba vsprejela. Na vprašanje, je li priporočljivo izdavanje slovenskih

meničnih blanketov, je odsek z ozirom na to, da je na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Goriškem več posojilnic, katere občujejo večinoma z ljudmi, kateri ne umejo nemščine, dalje z ozirom na to, da se tudi v trgovini rabi mnogo menic, dalje tudi z ozirom na to, da mnogo strank, katere so pač nemščine zmožne, vendar terja slovenske menične blanketete, sklenil nasvetovati zbornici, naj ona izreče, da je izdavanje meničnih blanketov s slovenskim tekstom ne le priporočljivo, mar več celo potrebno. Gledé na to predloga poročevalec v imenu odseka: Slavna zbornica naj v zmislu tega poročila c. kr. finančnemu vodstvu svoje mnenje naznani.

G. K. Luckmann meni, da je samo ob sebi umevno, da, kdor listino podpiše, jo tudi poznati mora, in torej kdor menico podpiše, mora tudi menično pravo poznati. V trgovini, trdi govornik, se ne čuti potreba po slovenskih menicah, ker je slovensčina omejena le na slovenske dežele, in navstale bi lahko pri odbitkovani (skontovani) težkoče; Slovenci, kateri nemščine neso večši, bi se težko poučili o menicah in sploh o meničnem pravu, treba bi bilo v to preložiti menično pravo na slovenski jezik. Govornik torej ne more podpirati odsekovega predloga.

G. Vaso Petrič izreka začudenje o trditvi predgovornikovi, kajti trgovci in obrtniki sploh dobro umejo, kaj je menica, in že s stališča enakopravnosti se ne more nasprotovati in oporekati odsekovemu predlogu.

G. Knez opozoruje g. Luckmanna na knjižico pouk o menicah, katero je na svitlo dal dr. Razlag; za tega delj tudi nihče trditi ne more, da bi Slovenci nemščine nevedši ne mogli prisvojiti si potrebne vednosti o meničnem pravu. On iz lastne izkušnje ve, da veliko strank terja menice s slovenskim tekstom, torej podpira tudi odsekovega predlog.

Pri glasovanju se vsprejme z večino glasov odsekovega predloga.

IV. G. Petrič poroča o ustanovi višjega železnocestnega vršenega urada v Ljubljani. Mestni magistrat je namreč predložil zbornici prepis prošnje, katero jeložil pri c. kr. trgovskem ministerstvu za ustanovo vodstva državne železnice za južne proge s sedežem v Ljubljani. Poročevalec prečita omenjeno prošnjo ter utemeljuje naslednja predloga:

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXI. Poglavlje.

Pripovedovanje.

(Dalje.)

Ivan je v črnej suknji, izpod katere se je videla oklepna srajca, stal s tresočo palico v roki, uprši strašne oči v ranjenega razbojnika. Prestrašeni sluge držali so prižgane sveče. Skozi razbito okno se je videl požar. Vsa sloboda se je zazibala, v daljavi se je razlegel plat zvona.

Koršun je stal, zježivši obrvi, povesivši oči, podpirali so ga opričniki; kri je s širokimi pegami opisala njegovo srajco.

— Slepec! — rekel je car: — govori, kdo si ti, in kaj si mi mislil storiti?

— Kaj bodem tajil! — odgovoril je Koršun. — Hotel sem dobiti ključce od tvoje blagajnice, a tebi nesem mislil nič storiti!

— Kdo te je poslal, kdo so tvoji tovariši?

Koršun je neprestrašen pogledal Ivana.

— „Nadepolai, pravoslavni car! Ko sem bil mlad, popeval sem pesen: „Ne šumi mati sira du-brava“. V tej pesni poprašuje car dobrega fanta, s kom da je pobijal? A ta mu je odgovoril: imel sem štiri tovariše, prvi moj tovariš bila je črna noč, a drugi moj tovariš . . .

— Zadosti je! — pretrgal mu je besedo Maljuta, — videti hočemo, kaj bodeš zapel, ko te bodo začeli raztezati in mučiti! A vraga, — nadaljeval je, — kje sem že videl to kodrasto glavo.

Koršun se je zasmel in poklonil se Maljuti.

— Midva sva se že videla, očka, Maljuta Skurlatovič, videla sva se že, ali se več ne spomijajaš, pri Paganskej Luži . . .

— Homjak! — pretrgal mu je Maljuta besedo, obrnivši se k svojemu nadkonjarju, — odpelji tega starca, pogovori se z njim, poprašaj ga, čemu je on prišel k njega carske milosti. Jaz pridem takoj sam v raztezevalno sobo.

— Pojdiva, starina! — rekel je Homjak, zgrabivši Koršuno za vrat, — pojdiva, ko bova sama, se bova ložje pogovorila!

— Postoj, — rekel je Ivan. — Ti, Maljuta,

priveruj tega starca; on ne sme umreti na raztezevalnici. Jaz si bodem izmislil zanj primernejšo kazen, kakeršne se še ni videlo in ne slišalo, tako kazen, da bode še tebe osupnila, oče paraklisjarh!

— Zahvali se carju, pes! — rekel je Maljuta Koršunu, sunivši ga, — da bodeš še živel nekaj časa. Nocoj ti bomo samo malo ude presukali!

In vkupe s Homjakom odpeljal je on razbojnika iz carske spalnice.

V tem je Perstenj, porabivši splošno zmešnjavo zlezal čez vrtno ograjo in prišel je na trg, kjer je bila ječa. Trg je bil prazen, vsi ljudje so zbežali k požaru.

Plazeč se previdno ob ječinem zidu, zadel je Perstenj na nekaj mehkega, — otipal je mrtvega človeka.

— Ataman! — zašepetal mu je na uho oni rudečelasi pevec, kateri ga je ustavil zjutraj, — stražnika sem zaklal! Daj hitro ključce, odpriva hitro ječo, potem pa z Bogom; jaz pojdem ropat k požaru s svojimi ljudmi! A kje je pa Koršun?

— V carjevih rokah! — odgovoril je odkritosrčno Perstenj. — Vse je izgubljeno! Zberi svoje ljudi in bežimo! Tiho! Kdo je tu?

1. Zbornica naj prosi visoko c. kr. trgovsko ministerstvo, da bi blagovolilo ustanoviti v Ljubljani višji železnocestni vršbeni urad.

2. Zbornica naj se obrne na mestni magistrat v Ljubljani, da bi on rešil vprašanje, kako bi se dobila stanovanja za uradnike višjega železnocestnega vršenega urada.

Pri glasovanju se vzprejmeta oba predloga.

V. Gosp. Knez poroča o ministerskem ukazu, katerega je c. kr. deželna vlada zbornici naznanila, da izjavi o njem svoje mnenje. Ta ukaz pravi, da je od c. kr. namestništva za Česko došla prošnja českega kulturnega sveta, naj bi se po zakonodajskem potu upeljalo, da se žito samo po metrični vagi s kakovstveno podstavo hektolitrske vage in po razmerji kakovosti (I., II., III.) razpečava. Ta prošnja se utemeljuje s tem, da se skoro na vsakem semju jedne kronovine po drugih, časih popolnem različnih vagah in merah, da celo neprimernih navadah, v mnogih krajih celo po stari vagi in meri žito razpečava, za tega delj so tudi tržna poročila tako različna, da more le izvedenec dobiti iz njih ceno, ki bi mu v trgovini pri razprodavanju žita biti mogla kot ravnilo. V Nemčiji, Franciji in v drugih državah da je to že urejeno. Zaradi rešitve te prošnje se je trgovinsko ministerstvo posvetovalo z ministerstvom za poljedelstvo in za notranje zadeve, ter izrekla so ministerstva soglasno, da je smer te prošnje primerna in vredna, da se izpelje nje zahteva, ker bi se na ta način pri tržnih poročilih upeljala jednako-mernost in bi se iz njih izvedele res prave tržne cene po kakovosti. Vender menijo ministerstva, da se tej prošnji in nje zahtevi ne more ugoditi po zakonodajski poti, marveč da se to prepusti interesiranim krogom, da naj bi delali na to, da se na gori označen način žito razpečava, in sicer naj bi se to doseglo s tem, da se dotične usance vredó in izpeljejo.

Naroča se toraj českemu namestništvu, da gleda na to, da nižja oblastva ter trgovske in obrtne zbornice skrbé za upeljavo takih primer-nih navad pri razpečavanju žita. Za tega delj se priporoča tudi c. kr. deželni vladi za Kranjsko, naj bi tudi ona po mogočnosti in razmeram primer-no ter s pogodnimi izpremembami v svojem upravnem delokrogu držala se te smeri, kakor se je zaukazalo že pri trženju s senom in slamo.

Odsek je to stvar pretresaval, in pokazalo se je, da se v veletržji z žitom samo na metrično vago tržuje. V mali trgovini, tudi na mnogih semnjih pa to še ni udomačeno, in tržuje so še celo po star vagi in meri. Mnogo bode še torej dela, da se povsod metrična vaga upelje. Pripoznalo so je, da bi bilo ne samo za prodajalca, nego tudi za kupca boljše, ako bi se povsod upeljala v trgovini z žitom metrična vaga in se cena odločevala za 100 kilo. A da se to tudi v istini uvede, treba je, da tudi občinski zastopi skrbijo za to, da se samo metrična mera in vaga smeta rabiti in da se cene le za 100 kilo določajo in razglašajo. Na podlagi tega nasvetuje odsek:

1. Slavni c. kr. deželni vladi se poroča, da zbornica priporoča, naj bi se žito samo na metrično vago prodajalo in se cene za 100 kilo določevale.

2. Slavna c. kr. deželna vlada se prosi, da

blagovoli ukreniti, naj bi one občine, v katerih so žitni semnji, skrbéle, da se cene žitu po metrični vagi in sicer za 100 kilo postavljajo in razglašajo.

3. Slavni mestni magistrat se prosi, da bi od slej žitne cene po metrični vagi razglašal.

Pri glasovanju se vzprejmo predlogi jednoglasno.

VI. G. Vaso Petričič poroča o deželnega odbora dopisu, s katerim se naznanja sklep deželnega zbora gledé sestave odbora, kateri naj bi na to delal, da so vender že naposled uresničijo želje gledé gradnje dolenske železnice. Ob enem vabi deželni odbor zbornico, naj bi zastopnike v ta odbor izvolila ter njemu imena izvoljenih naznanila. Odsek predlaga z ozirom na to, da se zbornica že 20 let poteguje za dolensko železnico: Zbornica naj izvoli v omenjeni odsek tri člane.

G. Eichelter predlaga, naj se jih voli pet.

G. dr. Poklukar omenja, da ne bode v tem odboru zastopana samo zbornica, nego tudi mestni zbor Ljubljanski in Kranjska hranilnica ter da so se v ta odbor povabili tudi dolenski zastopniki in izvedenci v železničnih stvarih.

Po tej izjavi g. dr. Poklukarja odstopi gosp. Eichelter od svojega predloga.

Po nasvetu zborničnega člana, g. J. Kneza, izvoli zbornica v ta odbor naslednje gospode: Zborničnega predsednika Josipa Kušarja in zbornična člana Pankracija Eichelterja in Vaso Petričiča.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. maja.

Na danes je predsedstvo gospodske zbornice državnega zbora sklicalo izredno sejo. Predmet tej izrednej seji bode najbrž ta, da izreče zbornica svoje zahtevanje vsled smrti cesarice Marije Ane. Poseben dnevni red za to sejo ni razglašen. — Kakor „Czas“ ve povedati, šesti član obrtniške novele ne pride več v tem zasedanju državnega zbora na vrsto, ker bode do Binkošti še samo kakih deset sej. Da bi se pa zasedanje državnega zbora podalj-salo po Binkošti, tega pa ne mara desnica, ker se boji priti v manjšino. — Zbornica poslancev je vspre-jela zakon o obdačenju žganja, kakor ga je vsprejela gospodska zbornica.

Najvišje sodišče je zavrglo odločitev Levovskega višjega deželnega sodišča, katera je iz-javila, da je nek edikt Belehovskega okrajnega so-dišča neveljaven, ker je pisan v nemščini. Višje sodišče je priznalo, da je dotični edikt veljaven, ker se sme domnevati, da čitanja in pisanja večše pre-bivalstvo Galicije razume nemščino. Res čudno se večsih tolmači jezikovna enakopravnost.

Generalni zbor českých učiteljev v Pragi se je posvetoval, kako bi se dalo preprečiti, da ne bi česki otroci hodili v nemške šole. Nekateri govorniki so priporočali, da se uvede zakon, po katerem se bi varovala narodnost otrok, kakor se veroizpo-vedovanje, da bi je jim oče do štirinajstega leta ne smel menjati.

Nord. Allg. Zeit. dementuje vest, katero je priobčil „Czas“, da je Bismarck naročil nemškemu poslaniku opozoriti avstrijsko vladu, da naj preveč ne pospešuje poljskega življa, ker bi to utegnilo škodovati Nemčiji ali Rusiji. Nemški oficijozni organ pripisuje to vest temu, da bi Poljaki radi zasejali nezaupanje mej Nemčijo in Avstrijo.

„Sloboda“ piše o postopanju Starčevičevcev v bodečem zasedanju hrvatskega sabora: „Stranka

prava bode tudi na dalje v saboru in izvan njega storila svojo dolžnost. Izgredi se bodo tako dolgo ponav-ljali, dokler se ne bode proti stranki prava pravično postopalo in se bode omejevala svoboda govora. Na nasprotnikih je tedaj leželo, da premené svoje postopanje in odstranijo priložnosti takim neredem. Ako pa vetina izključi vse poslance pravne stranke tedaj bode pa na mesto besed nastopil čas dela.“

Ogerski ministerski predsednik je predvče-raj imel daljši pogovor s skupnima državnima mi-nstroma grofom Kalnoky-jem in pl. Kallay-jem, ter je tudi vsprejel obisk grofa Taaffeja. Popoldne je pa odpotoval v Pešto. — Ogerski državni zbor se bode 20. t. m. zaključil s prestolnim govorom.

Vnanje države.

Kakor se „Pol. Corr.“ poroča iz Belega grada te dni izide kraljevi ukaz, ki imenuje 44 poslancev za srbsko skupščino. Kralj in kraljica z vsem dvorom podasta se 18. maja v Niš, kamor se že 16. maja podajo ministri s svojim osebjem. V Nišu se delajo priprave za dostojen vsprejem kralja. Mi-nisterski svet ima vsak dan dve seji, da pripravlja gradivo za skupščino.

„Nordd. Allg. Ztg.“ dementuje vest, katero so prinesli razni nemški listi, da hoče ruski car obiskati nemškega cesarja v Berlinu. Bismarckov organ pravi, da je širjenje take vesti moglo imeti samo borzne namene.

Porta neki misli priporočati mesto Aleko-paše Rustem-pašo za vzhodnorumelijskega ge-neralnega guvernerja. Pa ni misliti, da bi ga Rusija potrdila, ker je katolik, kajti Rusi zahtevajo, da bode guverner pravoslavne vere in bolgarske na-rodnosti. Zato tudi Rustemova kandidatura nema dosti upanja, najbrž pride na to mesto Plo-divski generalni tajnik Krestović, katerega je pripo-ročila Rusija. Velevlasti tudi neki ne bodo nič ugo-varjale proti Krestoviću.

Predvčeraj je italijanskej zbornici pred-ložil minister Genala konvencijo o prometu in gra-denji jadranskih, sredozemskih in sicilijanskih želez-nic. Ob enem je predložil minister kraljevi dekret, vsled katerega se umaknejo dotične predloge prej-snjega ministra Baccarinija. Baccarini si pridržuje pravico, o umaknenji dotičnih predlog staviti inter-pelacijo. Bonacci je zahteval, da se določbe o admi-nistrativnih volitvah in o volitvah mairov in pred-sednikov provincijalnih deputacij izpusté iz komu-nalne in provincijalne reforme. Depretis se je iz-rekel proti temu. Bonacci stavi o tem formalni pred-log, katerega priporoča Depretis postaviti na dnevni red, kadar se bode predložilo dotično poročilo. Pred-log Crispjev, da bi se o tem takoj glasovalo, se s 169 proti 75 glasom zavrže.

V mnogih občinah na Francoskem bode treba ožjih volitev. V mnogih krajih izvoljen je samo jeden ali dva kandidata, za druge bode treba ožjih volitev. V Bordeauxu in Montpellieru celo no-ben kandidat ni dobil nadpolovične večine. Volitve so se v Parizu vršile kaj mirno, mnogo delavcev se jih je udeležilo, zlasti zato, ker so tisto nedeljo, ki je bila prva v meseci, tedaj prva za velikim plačilnim dnem, skoraj vsi praznovali, kar se pa ne godi ob drugih nedeljah. V provincijah pa ni bilo tako mirno, na Corziki je celo jeden maire ustreljen. — Minister notranjih zadev izdal je ukaz vsem pre-fektom pirenejskih departementov strogo paziti na čez špansko mejo prbegle Španjce in zadržavati vsake sovražne pojave proti Španiji.

18. t. m. bode shod nemških narodnih liberalcev v Berlinu. Tega shoda se bodo udeležile vse veljavnejše osebe te stranke, pa tudi mnogo drugih, ter se bode ukrepalo o daljnem postopanju te stranke v postavodajalnih shodih in zunaj njih. — Jutri se bode zveznemu svetu predložila predloga proti zlorabi dinamita.

— Jaz! — odgovoril je Mitka, stopivši od zidu.
— Poberi se od tod, tepec! Beži, kar te nesó noge! Bežite hitro vsi iz slobode! Zberite se pri krivem hrastu.

— A knez? — vprašal ga je Mitka, leno za-tegnivši besedo.

— Tepec! Ali ne slišiš, da je vse izgubljeno! Strijca Koršuna so zgrabili in ključev nesva dobila!

— Kaj, ali je mari ječa zaprta?

— Kako, da ni zaprta? Kdo jo je pa odprl?

— Kdo, jaz!

— Kaj, ti, tepec! Povej, kako?

— Kaj hočem praviti? Pridem, nikogar ni; stražnik leži, raztezajoč nogi. Rekel sem sam pri sebi: poskusi, če so kaj močna vrata? Uprl sem se vanje z ramo; počila so in skočila s tečajev!

— Oj, tepec ti! — vskliknil je vesel Perstenj.
— Prav pravijo: na norcih svet stoji! Oj, ti tepec, tepec!

In Perstenj zgrabil je Mitko za glavo, poljubil ga na obeh licih, pri čemer je Mitka tudi pritisnil cmokajoč svoja debla ustna Perstnju na lice, potem pa hladnokrvno obrisal se z rokavom.

— Pojdi za menoj, ti vrli bratec! A ti z ba-lalajko počakaj tukaj. Če bode kaj, pa zažvižgaj!

Perstenj šel je v ječo. Za njim valil se je tudi Mitka.

Za prvimi vrati bile so dvoje duri, ki so se pa še rajše udale bogatirskemu pritisku Mitke.

— Knez! — rekel je Perstenj, prišedši v podzemeljsko ječo, — ustani!

Serebrjani je mislil, da so že prišli, da ga od-vedó na morišče.

— Ali je že jutro? — vprašal je, — ali pa ti, Maljuta, ne moreš čakati, da se razsvetli?

— Jaz nesem Maljuta! — odgovoril je Per-stenj. — Jaz sem tisti, kogar si ti smrti otel. Ustani knez! Čas je drag. Ustani in jaz te odve-dem vun!

— Kdo si ti? — rekel je Serebrjani, — jaz ne poznam tvojega glasu!

— Saj tudi to ni čudno, bojar; kako bi me mogel pomniti. Samo ustani! Nemava časa obotav-ljati se.

— Serebrjani ni nič odgovoril. Mislil je, da je jeden Majjutinih rabljev in imel je njegove besede za zasmehovanje.

— Mi li ne verjameš, knez? — nadaljeval je ataman z nevoljo. — Spomni se Medvedovke, spomni se Paganske Luže: jaz sem Vanjuha Perstenj.

Veselje je zaigralo v prsih Serebrjanega. Srce mu jo začelo biti iz ljubezni do svobode, iz ljubezni do življenja. Prikazali so se mu v mislih gordi, polja in slavne bitve in predstavil se mu je kakor solnce svetli obraz Helene.

Že se je vzdignil s tal in bil pripravljen iti za Perstnjem, pa ta hip se je spomnil prisega, dane carju in kri mu je šinila k srcu.

— Ne morem iti s taboj, — rekel je. Oblju-bil sem carju, da mu ne bodem uhajal, da bodem čakal njegove sodbe, naj bodem kjer koli!

— Knez! — odgovoril je začuden Perstenj: — jaz nemam časa razgovarjati se s teboj. Ljudje moji čakajo; vsak trenutek lahko nas stoji glavo; jutri te usmrtijo, ustani in pojdi z nami!

— Ne morem! — odgovoril je mračno Sere-brjani! — jaz sem prisegel.

— Bojar! — zakričal je Perstenj, in njegov glas se premenil od jeze: — ali se norčuješ iz mene? Za tebe sem zažgal slobodo, za tebe sem pogubil svojega najboljšega človeka, za tebe bomo morda mi vsi dali svoje glave, in ti hočeš ostati? Ali smo mi semkaj zaman prišli? Ali smo mi mari tebi za norca? Jaz hočem vedeti, kdo se bode nor-čeval iz mene! Povej, ali greš ali ne?

Egiptovska vlada je po poročilu „Daily Telegrapha“ storila jeden korak za rešitev Gordona. Prosila je nekega veljavnega sudanskega rodonatelnika, da se poda v Chartum in odpelje Gordona. Ponujala mu je 5000 egiptovskih funtov. Sudanec je pa neki hotel poprej vedeti, kake politične posledice v Sudanu bo imel odhod Gordona; na to mu pa še vlada ni odgovorila. — Egiptovska vlada je pa tudi res v zadregi zaradi Sudana, privojevati ga zopet ne more, tako bode pa vedna nevarnost za Egipt. — Po nekem poročilu iz Assuana je iz Koroska tja prišlo že nad 2000 begunov. Izpraznenje se vrši v lepem redu pod vodstvom polkovnika Dunkana. Oni, ki so Chartum zapustili, predno so ga obkolili ustajniki, prihajajo sedaj v Egipt. — Polkovnik Wortley in majorja Kitchen in Rundle podajo se rekonoskovat po Nilu. Ob Nilskem bregu spremljevalo jih bo več beduinskih šejkov, da se obdrži zveza mej Bssuanom in Dongolo. — Angleška vlada je objavila neko brzovjavo generala Gordona s 16. maja na Sir Evelynu na Baringa, v kateri se pritožuje, da vlada ne pošlje nobenih čet v Berber in ne odpošlje Ziber paše v Sudan. Gordon pravi, da zdaj on hoče delati, kakor se bo njemu dobro zdelo. Držal bode Chartum, kolikor časa bode moč in zadržati, če se bo dalo, če pa ne bo moč se vzdržati, umaknil se bode proti polutniku ter pustil vladi sramoto, da so se posadke v Kassali, Berberu in Dongoli izročile poginu. Sicer je pa on prepričan, da bode vlada prej ali slej prisiljena z velikimi težavami zdrobiti Mahdijevo silo, ako hoče ohraniti mir v Egiptu. — V konferenčnem vprašanju bode Franciji neki tudi Turčija pritekla na pomoč, kajti tudi ona misli zahtevati, da bi se obravnavalo tudi o družih egiptovskih zadevah, ne samo o finančnih. — Egiptovske finance kažejo po oficijalnih poročilih 8 milijonov šterlingov deficiita poslednja leta in več kakor 1.600.000 šterlingov letnega primanjkljaja.

Dopisi.

Z Dunaja 5. maja. [Izv. dop.] Poslanec Schönerer je sejal vihar, a žanje popularnost. Nekoliko dobre besede dobil je za svoj govor pri prvem branju vladinega dogovora s severno železnico celo od liberalnih listov v provinciji. Kaj že je dejal „Cato censorinus“ v okrajno-levičkem kotu državne zbornice? „Kako se obnašajo vlačuge, naše velike novine, zlasti Dunajske novine v tem vprašanju, v katerem so zopet od starega židovskega „Roué“-ta vzele veliko nesramnega denarja, o tem nečem več govoriti, nego le poudariti čem besedo, katera je znana že po vsej Evropi, namreč: da je vedenje Dunajskega časopisja pravi evropski škandal“. Tako je dejal, ali nemško-liberalna „Ehrenpresse“, ki pred „krvavimi rihtami“ sicer varuje vsako pičico „časti“, ona na to molči. „Neue Fr. Presse“, „Tagblatt“, „Fremdenblatt“, „Estrablatt“, so Schönererjev govor ali čisto ignorirali, ali pa ga priobčili brez laskavih stavkov. Objavili sti ga pa „Presse“ in pa — „Deutsche Zeitung“, ki menda ne ve, čemu bi še prikrivala, kar je njena zadnja pravda od krila. „Vaterland“ pa se na prvi strani obrača do pl. Schönererja ter izraža nadejo, da bode poslanec Zvettelski preklical svojo izjavo, da vse Dunajsko novinarstvo prodaja svoje poštenje, torej tudi „Vaterland“.

Pogodba s severno železnico že stoji z jedno nogo v papirnem košu. Podpirajo je le še oficijozni in pa nekateri levičarski listi. Podžavljenje pa bode vender težko dobilo v državnem zboru svoje večino. Najbrže se bode zgodilo, kakor danes „Pokrok“ pravi, da dogovora ne bode odobrila nobena stran,

— Ne! — odgovoril je odločno Nikita Romanovič in legel je na vlažno zemljo.

— Ne? — ponovil je Perstenj in zaškripal je z zobmi: — ne! Tako naj se pa ne zgodi po tvoji volji! Mitka, zgrabi ga s silo! — In pri tej priči zagnal se je ataman na kneza in zamašil mu je usta s predpasnico.

— Zdaj se ne bodeš prepiral! — rekel je zlobno.

Mitka prijel je Nikito Romanoviča z obema rokama in odnesel ga je iz ječe, kakor otroka.

— Živijo! Idimo! — zaklical je Perstenj.

V jednej ulici so jih srečali opričniki.

— Koga nesete? — vprašali so.

— Nekega seljaka je pri požarju ubilo bruno!

— odgovoril jim je Perstenj. — Nesemo ga v mrtvašnico.

Pri izhodu iz slobode ustavil jih je stražnik. Hoteli so iti mimo; stražnik je raztegnil usta, da bi zakričal, Perstenj ga je udaril s kovano palico in on se je zvalil, ne da bi zakričal.

Razbojniki so odnesli kneza iz slobode brez daljših ovir.

(Dalje prih.)

in da se brzkone sklene resolucijo, vsled katere naj vlada stavi boljše nasvete glede let koncesije, maksimalnih tarifov in boljših finančnih dobičkov.

Domače stvari.

— (Spreved dra. Gogale) včeraj popoldne ob 1/2 5. uri bil je, da si je dež neprestano lil, res veličasten. Pred krsto so bili razvrščeni: učiteljska pripravnica z učitelji, potem dečki in dekleta iz sirotišnice, realka in gimnazija s profesorji, Mahrov kupčijski zavod, črno ovita zastava katoliškega društva, odborniki družbe sv. Vincencija, odsek gospi družbe sv. Vincencija vse črno oblečene, oo. frančiškani, gg. bogoslovci, pevci bogoslovci s črno ovitim kapiteljskim križem, oo. lazaristi, stolni korariji in duhovščina sv. Nikolaja v črnih cerkvenih oblekah, stolni prošt gosp. Zupan z belo mitro na glavi. Okrog krste so gg. bogoslovci svetili z voščeniimi baklami. Za krsto šli so najprvo sorodniki, potem pa dolga vrsta žalujočih, mej njimi deželni predsednik baron Winkler, uradniki deželne vlade in finance, deželni glavar grof Thurn, deželni odborniki in poslanci, predsednik kupčijske zbornice gosp. Kušar, mnogi svetniki komore, zupan g. Grasselli z mestnimi odborniki, magistratni svetnik g. Perona z mestnimi uradniki, mestni učitelji, župniki in duhovščina iz mesta in dežele, predsednik c. kr. notarske komore g. dr. Jarnej Zupanec z odborniki, predsednik kranjske hranilnice g. Dreo in mnogimi hranilničnimi udi in uradniki itd. Vencev je bilo jako mnogo in to krasnih od Ljubljanskega mesta, bogoslovcev, gimnazijalnih profesorjev, dijakov gornje gimnazije, od sirotišč, od Vincencijeve družbe, od rodovine, od Waldherrjevega zavoda itd. Prošt g. Zupan je jokaje odpravil zadnje molitve pri grobu, gospodje bogoslovci pa so res mojsterski ganljivo peli. Red po ulicah in pri sprevodu bil je vzgleden.

— („Matice Slovenske“) odbor razposlal je do posameznih svojih članov tiskano osnovo novih pravil Matičinih ter prošnjo pridál, da bi odborniki dobro preudarili to osnovo. Nova pravila bi se v dvojnem oziru razlikovala od dosedanjih Matičinih pravil: najprvo bi bilo društvenikom odslej plačevati po tri gld. na leto, ne le po dva gld.; drugič pa bi se število Matičinih odbornikov, katerih je bilo do sedaj 40, znižalo na dvajset odbornikov, in ta odbor bi se ločil in na velikem zboru posebej volil a) kot književni odsek s 15 člani, b) kot gospodarski odsek s 5 člani. Odborniki gospodarskega odseka bodo morali po novi osnovi stanovati vsi v Ljubljani, izmej odbornikov v književnem odseku pa najmanj deset. — O teh bistvenih točkah preuredbe Matičinih pravil spregovoril je „Ljubljanski Zvon“ v 1. letošnjem zvezku korenito obrazložbo; kdor jo je čital in premislil, prepričan je o mnogih nedostatkih v ustroji našega imenitnega literarnega zavoda in rad bode pritrdil, da so nasvetovane preuredbe pravil v stanu mnogokaj zboljšati na korist „Matice Slovenske“, s tem pa zatrditi redno letno delovanje v našem slovstvu. Nadejati se je torej, da bode slavní odbor, posvetujoč se še o zasnovanih pravilih, stvil zložno v rečenem smislu svoje nasvete, katere, upamo, da potrdi tudi bodoči izredni veliki zbor „Matice Slovenske“.

— (C. k. deželnoobrambeno ministerstvo) namerava za 1884. l. dobavo nekaterih reči po potu splošne konkurence si osigurati. Med temi stvarmi so tudi ovratnice, predpasniki, leseni uložki, odeja za konje, česala, kuhinjska posoda, čaše, vojne steklenice in lopote z držali. Pisane ponudbe morajo do dne 15. t. m. do 12 ure popoldne priti v roke deželnoobrambenemu ministerstvu. Natančneje se pozizve lahko pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— (Z železnice.) Nova, znižana voznina, ki jo s 1. julijem t. l. počenši na svojih progah uvéde vodstvo južne železnice, koristna bode le za večje dálje. Čim daljša bode voznja z ozirrom na Dunaj, tem večje bode znižanje vožne cene. Tako na priméro se plača sedaj s kurirnim ali brzim vlakom z Dunaja pa do Gradca v III. razredu 7 gld. 60 kr., od 1. julija naprej pa bode plačati 6 gld. 90 kr., torej ne veliko menj. Večja pa je razlika za voznjo z Dunaja pa do Trsta. Sedaj se namreč za to progo s kurirnim in brzim vlakom plača v III. razredu 19 gld. 75 kr., s poštnim in osebnim vlakom 16 gld. 50 kr.; s 1. julijem 1884 počenši pa se bode plačalo 11 gld. 80 kr., oziroma 9 gld. 80 kr. za isti razred, torej skoro polovico menj, nego-li dotlej.

— (Veseli dan pijače) praznovalo je sedem šnopsarjev zadnjo nedeljo pod kozolcem gospod Frana Peterce, blizu sv. Kristofa. Na Dunajski cesti ukradel je bil jeden gostilničarji gospej Waidhauserjevej soček piva in brzo so sodrugi njegovi, ki so zavohali poživno kapljico isto v vzajemnej zabavi posušili. A kakor se sliši, je „stoloravnatelj“, kakor ves stol, obstoječ baje iz sedmerih žganjarjev že pod ključem.

— (Iz Trsta) se nam piše v 6. dan t. m.: Kronika samoumorov pri nas dan na dan narašča. Jedva se je raznesla vest, da se je mlinar Požar sam poskusil umoriti in da je za svojimi ranami umrl, že se zopet čuje, da se je včeraj kočijaž Kolovič obesil. Danes dopoldne pa je neka Katarina Sladke, vdova po majorji, skočila iz tretjega nadstropja na ulico in z razbito črepinjo takoj mrtva obležala. Pri nas pač velja izrek: „Nulla dies sine linea“. — V Korminu bili so preteklo nedeljo socialistični oklici prilepljeni na zidovje neke tovarne. Ti oklici, namenjeni delalcem, imajo datum: Kormin maja meseca 1884.

— (Železnica Mostar-Metković.) „Narodni list“ poroča, da je počil glas, da so hercegovski trgovci Komandina, Džabić, Bilić, Šeović in Kisić predložili ministerstvu ponudbo, da bi omejeno progo dogradili za 300.000 gld. ceneje, nego je razpisana.

— („Vrčak.“) Razun dosedanjih mer in meric dopuščena je sedaj tudi mera za tekočine s tremi decilitri vsebine, da se jej sme dati postavna znamenja.

— (Razpisana) je služba četrtega učitelja na štirirazrednici v Žužemberku. Plača 400 gld. Prošnje do 20. t. m. na okr. šol. svet v Rudolfovem.

Razne vesti.

* (Na čolnu v Evropo.) Kapitan Trajner odpotoval je 4. aprila iz Bata v Novi-York, da se v začetku junija odpelje na čolnu z vesli v Evropo. Njegov čoln je 13 čevljev dolg, na njem je jedna kajuta in za štiri mesece živeža bode seboj vzela.

* (Roparski umor v neke banki.) Kakor se poroča iz Washingtona udri so zadoji dan aprila štirje roparji v Medicine Valley banko v Kansasu in zahtevali denarja. Predsednika in blagajnika, ki ima nesta hotela dati denarja, so ustrelili. — Blagajnik je mrtov, predsednik pa težko ranjen. Ko so prihiteli sosedje, so roparji zbežali na konjih. Kakih trideset oseb je zasledovalo roparje, jih ujelo in pripejalo nazaj v Kansas.

* (Veliki gozdni požari) bili so v državah Newyork, New-Jersey in Pennsylvania, premogov distrikt pennsylvanski je zelo poškodovan. Mesto Brichin je popolnem razdejano, 3000 oseb je brez strehe. Več oseb je mrtvih.

Narodne-gospodarske stvari.

O žganjepitju.

(Dalje.)

Učenjaki narodno-gospodarske stroke se že zdavna pečajo s tem vprašanjem in nekateri trdijo, da se socialno vprašanje ne da rešiti, ako se ne jemlje ozir na pijančevanje. Robert Mohl pravi, da revščino pri moških prouzročuje pred vsem nagnenje k pijančevanju, to pa uničuje s svojo dragoto, z veliko zamudo časa za delo, z omamljenjem telesnih in duševnih moči, torej z nesposobnostjo za delo.

Koliko denarja gre na Kranjskem za upojne pijače, se razvidi iz naslednjih dat, ki sicer neso popolne, ali vender sploh kažejo soto narodnega premoženja za pijače izdanega. **Spirita** se je upeljalo v Kranjsko deželo leta 1881 — 28.894 hektolitrov; leta 1882 — 30.000 hektolitrov, in v dobi prvih deset mesecev leta 1883 samo po južnej železnici **18.307** hektolitrov. Ako se vzame, da velja doma hektoliter spirita 35 gld., je šlo leta 1881 za spirit **1.020.000 gld.**, l. 1882 **1.050.000 gld.** iz dežele. Ako se vzame, da se pri izdelovanju navadnega žganja primeša samo 100% vode in se liter tacega žganja po 30 kr. prodaja, se je popilo leta 1881 žganja za **840.000 gld.**, leta 1882 pa za **900.000 goldinarjev**.

Torej se je leta 1881 izdalo za kupljeni spirit in iz njega narejeno žganje **1.842.000 gld.**, leta 1882 pa **1.950.000 gld.** Ves direktni davek Kranjske dežele znaša **1.316.000 gold.**, torej bi se z denarjem, za žganje izdanem, lahko plačal ne samo ves direktni davek cele dežele, ampak tudi zemljišno odvezni zaklad!

Žganjepitje se od leta do leta množi, kar je razvidno iz tega, da se vsako leto več spirita v deželo uvaža.

Glavne postaje na Kranjskem, kamor se pripelje največ spirita so: **Ljubljana, Kranj in Rakek**. V Ljubljano se je pripeljalo samo po južni železnici:

Leta 1881	11.873 hektolitrov,
" 1882	12 084 "
v 10 mesecih leta 1883	12 631 "
in v Rakek leta 1881	1.778 "
leta 1882	1.958 "

Dostaviti je še, da je 7700 hektolitrov spirita iz tega računa izpuščenih, kolikor se ga povprek porabi za industrijske namene, — če se ga sploh toliko.

S tem je pač dovolj dokazano, kako ogromne svote se potrosijo za žgano pijačo, ki ne služi ne zdravju, ne telesni moči, ki ima jedino le namen s prva živce vzbujati, potem pa omamljati.

Govornik dr. Samec pravi, da ne bi rad, da bi se mu očitalo, da je s to žalostno sliko hotel grdit slovenski narod na Kranjskem, da ga je hotel svetu kazati kot zanemaren narod pijancev.

Enketa ima nalog razkriti vse rane na telesu našega naroda in iskati sredstev, da se zopet začelijo. Naše ljudstvo je po večini še zdravo ali kuga žganjepitja ga posebno po Gorenjskem in Notranjskem že nalezuje, torej ne smemo zamuditi, da ga obvarujemo, da se ga preveč ne prime in ga nam ne škvari, kajti nenadomestljiva škoda bi bila za naroda krepkost, pogumnost in vztrajnost.

Naši sosedi Nemci naj bi nas v oči gledali te slabe strani ne gledali po strani, pri njih (Nemcih) niti niti za las boljše.

V Berlinu je bilo leta 1875 izmed 16.800 poslopij 7314 točarnic, izmed njih se je v 967 točilo samo žganje, tako, da je imela vsaka druga hiša točarnico. Berlinci popijo na leto za 2926.800 gld. žganja; pivopivci pa imajo 4667. Računimo, da je vsaka skupila samo po 1000 gld. na leto, so Berlinčani izdali na leto za pivo 4.667.000 gold. Vina se je popilo isto leto 4.132.900 litrov, recimo liter po 50 kr., ker Berlinčani radi pijejo inozemska draga vina, tedaj znaša to 2.066.000 gld. Naši prijatelji Dunajčani popijejo na leto 340 do 350 milijonov litrov piva, koliko pa vina in žganja, ne ve se natančno povedati, vsekakor pa tudi ogromno svoto denarja izdajo zato.

V vsej Avstriji izdalo se je po cenitvi trgovinskega urada l. 1876, ako se računa vedro vina 8 gld. vedro piva 5 gld. in vedro najizvrstnejšega žganja po 23 gld., za vino 4 gld. 23 kr., za pivo 1 gld. 29 kr in za žganje 1 gld. 27 kr. na vsako osebo kar iznaša pri 36.000.000 ljudij 282.000.000 goldinarjev.

(Dalje prih.)

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje in sol“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah itd. Cena steklenici z navodom 80 kr. Vsak dan razpošilja po pošti nem povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (690—5)

Javne dražbe.

9. maja. 3. eks. držb. pos. Frana Vidgoja iz Velike Pristave, 1627 gld., v Postojini. 3. eks. držb. pos. Antona Čenika iz Palčja, 2065 gld., v Postojini. 3. eks. držb. pos. Štepana Ivca iz Malin, v Metliki. 3. eks. držb. pos. Martina Vraničarja iz Slanane vasi, v Metliki. 3. eks. držb. pos. Jurija Rojca iz Jablanice, 1200 gld., v Bistrici. 3. eks. držb. pos. Janeza Plavca iz Knežaka, 1390 gld., v Bistrici.

10. maja 1. eks. držb. pos. Bare Bukovo iz Bubnarne, 450 gld., v Metliki. 3. eks. držb. pos. Janeza Petkovskega iz M. dvedjega Brda, 1591 gld., v Logateci. 3. eks. držb. pos. Franca Bajta iz Planine, 650 gld., v Logateci. 3. eks. držb. pos. Luke Uršiča iz Dolenjega Jezera 300 gld., v Logateci. 3. eks. držb. pos. Jakoba Šviglja iz Dolenje vasi, 2770 gld., v Logateci. 1. eks. držb. pos. Jarneja Vidmarja iz Loža, 1000 gld., v Ložu. — 3. eks. držb. pos. Neže Petrič iz Dolenje vasi 1595 gld., v Ložu. 3. eks. držb. pos. Josipa Homovca iz Cerknice, 1692 gld., v Ložu. 3. eks. držb. pos. Janeza Gornika iz Cerknice, v Ložu. 1. eks. držb. pos. Janeza Ješana iz Hudega vrha, 1245 gld., v Ložu.

12. maja. 3. eks. držb. pos. Simona Žigona iz Lomov, 5015 gld., v Idriji. 1. eks. držb. pos. Janeza Mubla iz St. Jurja, 2798 gld., v Kranji.

Tuji:

dne 6. maja.

Pri **Sionu**: Gross z Dunaja. — Zickert iz Trsta. — Marthaler z Dunaja. — Tomšič iz Rakeka. — Berce od Križa. —

Pri **Maliu**: Winkler z Dunaja. — Simunich iz Rudolfovega. — Lemberger z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

5. maja: Adolf Potokar, delavčev sin, 5½ let, Poljanska cesta št. 18, za davico.

V deželnej bolnici:

4. maja: Marija Klinar, agentova žena, 52 let, za jetiko.

5. maja: Marija Marinčič, gostija, 54 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. maja	7. zjutraj	733-13 mm.	+ 6-7°C	sl. zah.	dež.	14-5 mm.
	9. pop.	733-57 mm.	+ 7-6°C	sl. jz.	dež.	
	2. zvečer	734-49 mm.	+ 7-8°C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura + 7-4°, za 4-7° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 7. maja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	53
Ječmen	5	20
Oves,	3	25
Ajda,	5	20
Proso,	5	69
Koruza,	5	20
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	50
Maslo, kilogram.	—	96
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	64
" povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	64
Svinjsko	—	72
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	05
Slama,	1	87
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
" mehka, "	4	50

Dunajska borza

dné 7. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	45	kr.
Srebrna renta	81	30	"
Zlata renta	101	45	"
5% marcna renta	95	95	"
Akcije narodne banke	856	—	"
Kreditne akcije	317	90	"
London	121	60	"
Srebro	—	—	"
Napol.	—	64½	"
C. kr. cekini.	—	72	"
Nemške marke	59	50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	"
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	173	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101	40	"
Ogrska zlata renta 6%	122	55	"
" 4%	91	95	"
" papirna renta 5%	88	70	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	123	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	50	"
Kreditne srečke	100 gld.	176	"
Rudolfove srečke	10	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	"
Tramway-drust. velj.	170 gld. a. v.	209	"

Poslano.

(15—11)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
i kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca boleti grkljana i proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Na etiketo in zamah,
kakor kaže podoba.

MATTONI
GLIESSHÜBLER

treba ostro paziti.

95% spirit

(225—5)

z ali brez vinskega okusa po dnevnej ceni prodaja
J. Kravagna v Ptuj.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po nizkej ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

V „Narodne Tiskarni“ in pri Jan.
Giontini-ju v Ljubljani
se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * *

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

Št. 8002.

(311—1)

Razglas.

Ker je letos izvoljeni mestni odbornik gospod Fran Fortuna odborništvu se odpovedal, razpisuje se vsled sklepa mestnega zbora z dné 5. t. m. po propisu prov. občnega reda za Ljubljansko mesto nova volitev jednega odbornika v I. razredu in do-
loča, da se bode ta volitev vršila

dné 13. t. m. od 8. do 12. ure

dopoludne v mestni dvorani.

To se naznanja s pristavkom, da se bodo gla-
sovní listki v pravem času gospodom volilcem do-
stavili.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 6. dan maja 1884.

Župan: Grasselli.

V „NARODNEJ TISKARNI“

sti ravnokar izšli knjigi:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Potem:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Prostovoljna dražba

vsake baže hišne oprave, vsake baže omar, več
ur z godbo, slik, ogledalov, stolov, miz in kuhinj-
ske posode

bode v 9. dan maja 1884

v Ljubljani, na Starem trgu št. 34. (310)

Lake, firneže, barve in čopiče

priporoča po ceni

(286—3)

Gustav Treo v Ljubljani.

Vnauja naročila se takoj izvrše.

Prostovoljna dražba

zakonskih knjig, državnega zakonika letnikov
1852—1883, leposlovnih knjig, hišne in kuhinjske
oprave bode 8. maja t. l. na Dunajski cesti
v Tavčarjevi hiši hiš. šte. 13, 2. nadstropje,
stopnice na desni. (293—3)

Umetne (32—34)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu. I. nadstropje.

Mejnardna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork in Brazilijo.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, v 15. dan maja.
„East Anglia“, 3400 „ v 10. „ junija.
Kajuta za potnike 200 gld. — Vmesni krov 60 gld.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emiliano d' Ant. Poglayen,
generalni agent.

Potniki naj se pa obrnejo na **J. TERKULE**, ge-
neralnega pasážnega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro
Comunale, v Trstu. (291—4)

BUDIMSKA
RÁKÓCZY
grenóica,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budim-
pešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy
v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo
profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr.
Rokitansky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in
profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapaci-
tete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno
se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in
zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenicami posebno
izredno priporoča.

Dobiva se po vseh lekarnah in prodajalnicah mine-
ralnih vod, vedno na novo natočena. Prosi se, da se
zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (240—8)

Lastniki bratje Loser v Budapešti.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.